

Menica

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 31 | Nivo: Univerzitet u Novom Pazaru

1) POJAM I FUNKCIJE MENICE

Menica je hartija od vrednosti kojom njen izdavalac, trasant, naređuje drugom licu trasatu da iz svog pokrića trećem licu remitentu ili po njegovoj naredbi plati određeni iznos novca (trasirana ili vučena menica), odnosno obećanje izdavaoca hartije da će sam drugome licu remitentu ili po njegovoj naredbi isplatiti iznos novca naveden u hartiji (sopstvena, solo menica). Menica novčana hartija od vrednosti po naredbi (jednostrana izjava volje) na osnovu koje nastaje безусловna obaveza dužnika na isplatu određenog iznosa novca.

Menica ima više funkcija. Ističu se funkcije kao :

Sredstva plaćanja

Kreditnog sredstva

Sredstva obezbeđenja kredita

2) NASTANAK MENICE

Pojedini pravni pisci tragove menice nalaze još u Hamurabijevom zakoniku, a zatim u Fenikiji, Grčkoj i Rimu. Pominje se pismo koje je uputio Ciceron svome prijatelju Atikusu, da naredi svojim dužnicima u Atini da daju novac njegovom sinu koji se tamo nalazio, a on će mu taj novac vratiti u Rimu.

Preteča moderne menice se prema preovlađujućem mišljenju u pravnoj nauci pojavila u Italiji u razdoblju između XII i XIV veka. U tom periodu Italija je u Evropi imala vodeće mesto u trgovini i finansijama. Menice (literae cambil) pominju se u Dubrovniku izrekom tek od 1398, u saobraćaju sa donjom Italijom, Srbijom i Turskom. Banke u Đenovu su u XII veku menjale stranu valutu za domaću i trgovale zlatom i srebrom. Kao posledica trgovačkih kontakata Italijana sa celom Evropom i problema prenosa novca u XIV veku pojavila se menica kao sredstvo plaćanja. Navodi se više razloga za korišćenje menice:

Podeljenost zemalja na više feuda i strah od krađe novca

Prihvatanje ideja merkantilizma o zabrani iznošenja novca iz zemlje

Pravilo droit d'aubain po kome je feudalac (po principu teritorijalnosti) nasleđivao imovinu stranca koji bi umro na njegovoj teritoriji

Progon Jevreja iz Francuske u drugoj polovini XII veka (Jevreji, prilikom izгона nisu mogli izneti novac iz zemlje pa su ga deponovali kod poslovnog prijatelja u toj zemlji, a on im je izdavao naredbu za isplatu – uputnicu, svom poslovnom prijatelju u inostranstvu, koji je isplatu obavljao u novcu koji važi na toj teritoriji) Zabrana zelenišenja – naplaćivanja kamate na pozajmljeni novac.

-1-

3) IZVORI MENIČNOG PRAVA

Kao i kod ostalih izvora prava, tako i kod izvora meničnog prava razlikujemo:

1) međunarodne i 2) nacionalne (autonomne) izvore meničnog prava.

Međunarodni izvori meničnog prava. - Veća upotreba menice u međunarodnom robnom prometu i prometu usluga, dovela je još u XIX. veku do unifikacije (izjednačavanja) i jednoobraznosti meničnih prava. Putem Društva naroda i Međunarodne trgovinske komore, u Ženevi je održana međunarodna konferencija 1930. godine, na kojoj su usvojene tri međunarodne konvencije iz ove oblasti. Radi se o sledećim konvencijama: Konvencija o jednoobraznom meničnom pravu, na osnovu koje su zemlje (koje su ovu konvenciju prihvatile) obavezale - da svoja nacionalna zakonodavstva usklade sa ovom Konvencijom, Konvencija za regulisanje izvesnih sukoba zakona u materiji meničnog prava i Konvencija o pitanjima taksa u materiji menice. Sve ove tri konvencije ratifikovao je veći broj država ali to nije dovelo do punog ujednačavanja meničnog prava jer ih, recimo, nije prihvatila SAD.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com